

Verkeersstenose

Afgelopen najaar ging het kruispunt Wagenweg–Westelijke Randweg voor langere tijd op de schop. Rioolbuizen en andere ondergrondse leidingen moesten hoognodig worden vervangen. Én de bushalte op de hoek met de Johan de Wittlaan diende nog te worden verplaatst, zodat de fietsstrook en daarmee de veiligheid kon worden verhoogd. Op efficiënte wijze maakt de verhuizing van de halte (tot net voorbij de kruising) deel uit van dit indrukwekkende project.

De gemeente Haarlem heeft kosten noch moeite gespaard om het langdurig ongemak in ruime mate bij de buurt aan te kondigen. Vele brieven informeren ons herhaaldelijk over het waar, waarom, de start- en einddatum. Het dagelijks verkeer is middels heldere borden tijdig op de hoogte gebracht over de komende “ernstige hinder” die het zal ondervinden ten gevolge van de langdurige stenose in deze belangrijke verkeersader.

Er lijkt een stringent schema te wezen, want de voorbereidende werkzaamheden zijn precies op de aangekondigde dag in gang gezet. Bouwmaterialen worden aangevoerd, machinerieën, van bulldozers tot trilwalsen, worden uitgeladen en bouwketen inclusief een commando centrum, rijzen als paddenstoelen uit de grond.

Het autoverkeer wordt met behulp van pylons in goede banen geleid. Daarnaast loodst een leger aan regelaars ondanks de ijzige kou, fietsers en voetgangers op opvallend vriendelijke wijze door de luidruchtige bouwput. Geen overbodige luxe overigens want nog afgezien van het niet functioneren van de verkeerslichten,

komt het autoverkeer elke dag weer uit een andere, vaak verrassende hoek.

Het project is in volle gang. Er wordt gegraven en geheid, vrachtwagens rijden af en aan en zelfs na vijven verstommen de werkgeluiden nog niet. Gigantische lichtmasten verrijzen die “bijna-daglicht” genereren, kennelijk met de bedoeling om ’s avonds wat langer door te kunnen werken, want dik na elven is er nog altijd niet-aflatende activiteit. Maar, het wordt nóg later!

Om drie uur ’s nachts schrik ik wakker. Ik weet eerst niet waarvan, maar hoor dan metalen platen schuiven en stalen balken hard landen. Wordt er dan nog steeds gewerkt? Ze willen zeker een vliegende start maken denk ik nog maar ook tijdens de nachten die volgen blijft het hoogconjunctuur, waarbij de trilwalsen de vele huizen in de buurt letterlijk op hun grondvesten doen schudden.

Na een week besluit ik eens een praatje te gaan maken met de opzichter met de vraag hoe vaak er in de geplande zes weken ook ’s nachts zal worden doorgewerkt. “Tot het einde van het project, elke nacht”, was het zelfbewuste antwoord van Dennis Kuyper. Ach, laat dat ene detail nou net niet met de buurt zijn gecommuniceerd. “Tja, de blokkade mocht maar zo kort mogelijk duren en dan moet je effe doorhalen”, aldus de trotse projectleider die mij vervolgens meldde dat hij “*tot op het uur*” op schema lag.

En dat heeft hij tot op het laatst vol weten te houden want op 13 december ’s morgens om half vijf, werden alle rijbanen weer vrijgegeven.

Herrie af, kruispunt af, petje af !

Douwe van der Kooi